

U DEPRESIJI

Danijel Danko Bačić
(Vela Luka 1946. – 2022.)

*Kad odru pristupiš,
šuljeći se kako srna...
... (a tin tako umiš).*

*Pojubi mi oči dokle su još vlažne
usnama osušenim od tuge.*

*I... ne zaboravi
bičve mi navuć!*

*Znaš da ne volim
hladnih noga, jubit te.*

*Srce mi je još mlako,
ne krivi se,
neću ni jan.
Poradi oboje,
i svih godišća provedenih u ljubavi.*

*A... kad se budeš vraćala doma,
štrahun našun,
i... čuješ malo zvono...
To je zadnji pozdrav, upućen tebi!*

*U prolazu pomiluj jorgovan... (oni bili)
pod punistrun našun (što pomalo vene).
Un nas je mirisun zbliži,
one litnje noći.
A, cviće pamti, viruj mi!*

Na prsi mi stij... grančicu ružmarina.

Ne tuguj!... Živi život svoj daje!

*Jednoga dana
nać ćeš me...*

Čekat ću te na staremu mistu!

Iako se odmalena s obitelji iselio iz rodne Vele Luke, čitav svoj život bio je veliki luški lokalpatriot. I u Puli, Zagrebu, Splitu i Rijeci gdje se zaposlio 1971. kao diplomirani inženjer elektrotehnike u Elektroprimorju. U tom gradu je i predavao stručne predmete u Tehničkoj školi, a pisao je i stručne tekstove. U svojoj radnoj sredini bio je kulturni animator, organizirao je izložbe i koncerte, a pjesme piše od 1970-ih. Objavljuje ih u listu *Elektroprimorje* i u *Novom listu*. Piše na štokavici i čakavici, na primorskom poddijalektu i luškom govoru, ponajviše o ljubavi. Vraća se u Velu Luku u mirovini, posvećuje se proučavanju luškog govora. Intenzivno piše i objavljuje gotovo svakodnevno na facebook grupi Vela Luka. Hrvatski sabor kulture dao mu je 2017. priznanje za pjesmu „Obaljeno gnjizdo“ s kojom je sudjelovao na 36. susretu hrvatskih zavičajnih književnika. „U depresiji“ je jedna od njegovih posljednjih pjesama, zapisana pred smrt i posvećena supruzi Silviji.